

ضمیر

نکته:

اصل در ضمیر اتصال است

- استثناء (از اصل بودن اتصال ضمیر):

۱- از دو ضمیر اولی اعراف و غیر مرفوع باشد:

سلنیه - سلنی ایاه      اعطیتکه - اعطیتک ایاه

در صورتی که ضمیر دوم در اصل خبر باشد مانند "خلتنیه" ارجح در نظر ابن مالک

اتصال و در نزد سیبویه انفصال است:

خلتنیه - خلتنی ایاه

۲- ضمیر دوم خبر کان یا یکی از اخوات کان:

کنته - کنت ایاه

ابن مالک: ارجح اتصال

سیبویه: ارجح انفصال

نکته:

هرگاه دو ضمیر متصل داشته باشیم و یکی اعراف باشد، باید اعراف مقدم شود:

مثال: الدرهم اعطیتکه

ولی اگر یکی منصل باشد تقدیم اعراف الزامی نیست، مشروط به اینکه اشتباه نشود:

مثال: الدرهم اعطیته ایاک / اعطیتک ایاه

بر خلاف: زید اعطیتک ایاه (چون اشتباه در معنا پیش می آید)